

jeg, mange vil være enige med mig i, at en tobørnsfamilie nok er at foretrække frem for en etbarnsfamilie, og derfor synes vi, det er godt, at man får denne mulighed for at få et barn mere.

Det er som sagt, hvad der står i lovforslaget, hvad lovforslaget handler om. Men læser man så høringssvarene, dukker der jo, jeg vil godt sige ikke overraskende, et par andre problemstillinger op. Det her område har jo altid givet anledning til debat på mange felter. Og der er især to problemfelter, der er berørt i høringssvarene, og jeg vil godt benytte anledningen til at komme med et par kommentarer.

Det ene felt handler om, at visse af dem, der har svaret på høringen, ønsker, at man skal give tilladelse til ægdonation fra kvinder, der ikke er i behandling, som altså skal sættes i en hormonbehandling med henblik på dette ene at kunne donere æg til andre kvinder. Jeg forstår godt motivet, men i Socialdemokratiet, og det ved jeg godt vil være til bedrøvelse og sorg for visse grupper her i landet, er vi af den holdning, at man ikke bør sætte raske kvinder i behandling med dette ene formål for øje.

Det andet, der er berørt i høringssvarene, er det, man kalder parforholdskravet. I den eksisterende lov kom der jo en bestemmelse ind om, at læger ikke måtte behandle enlige personer. Om det kan jeg sige, at der er delte meninger i Socialdemokratiet, men det er jo næppe nogen hemmelighed, at jeg selv har været med til at fremsætte et lovforslag om netop denne ændring.

Men jeg synes ikke, heller ikke på baggrund af høringssvarene, at der er nogen grund til at tage det op i denne folketingssamling. Vi havde et lovforslag inden sidste valg, vi har haft et lovforslag efter sidste valg. Vi fik lidt flere jastemmer ved det sidste forslag end ved det første, men vi fik stadig væk ikke flertal. Og da Folketinget stadig har samme sammensætning, finder jeg, det egentlig vil være lidt unødigt trætte over for Folketinget at prøve en gang til i denne samling. Jeg vil personlig mene, at man burde gøre det efter næste valg, men det kan vi jo tage stilling til til den tid. Det nuværende Folketing har tilkendegivet, hvad flertallet mener om den sag. Det kan man så med mine holdninger beklage, men sådan er realiteterne.

Men altså generelt støtter vi ministerens forslag om denne udvidelse fra 2 år til 4 år, som vi finder i enhver henseende fornuftig.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Fru Dorte Bennedsen og jeg er jo enige i det, fru Dorte Bennedsen brugte lidt tid på, nemlig spørgsmålet omkring parforhold, og til det vil jeg spørge, om ikke fru Dorte Bennedsen mener, at der er to ting, der har ændret sig, siden vi drøftede det sidst. Den ene ting er jo, at stedbarnsadoption kom igennem Folketinget, og den anden er, at enlige nu kan adoptere. Jeg synes selv, de to ting berører lovforslaget meget dybt; mener fru Dorte Bennedsen ikke, det har en vis betydning for argumentationen?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen om begrundelsen for, at man kan støtte en forlængelse af nedfrysningstiden for befrugtede og ubefrugtede æg. I bemærkningerne til lovforslaget står der jo, at fra lande med længere nedfrysningstid hører man, at der ikke er noget, der tyder på, at de befrugtede æg tager skade af en nedfrysningstid på 4 år. Hvad så med ubefrugtede æg?

Det Ethiske Råd gjorde jo i forbindelse med vedtagelsen af loven i 1997 opmærksom på, at der ved nedfrysning af ubefrugtede menneskelige æg var fare for at beskadige kromosomaterialet, og sundhedsministeren stillede den gang i sin egenskab af menigt folketingsmedlem et ændringsforslag om et forbud mod nedfrysning af ubefrugtede æg med henblik på senere opsætning i en kvindes livmoder.

Er der kommet nye oplysninger, der modbeviser denne risiko, siden lovforslaget stiller forslag om en forlængelse af nedfrysningstiden? Den måde, vi tilsyneladende lovgiver på på etisk problematiske områder her i Folketinget, forekommer mig besynderlig. Vil det sige, at hvis der ikke ligefrem er noget, der tyder på, at noget er dårligt, ja, så kan vi godt tillade det?

Der har jeg det altså sådan, at jeg hellere vil bruge forsigtighedsprincippet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til fru Yvonne Herløv Andersen: Jeg er kun delvis enig. Det nye er stedbarnsadoption, det er rigtigt. Den fik vi lykkeligvis gennemført for et års tid siden, men dette at enlige kan adoptere er ikke noget nyt, det har de rent faktisk kunnet i mange år. At der så ikke har været så